CHƯƠNG 2311

Thiên Hồng Thần Hoàng

Hạ Nhân thật sự có chút suy sụp!

Tốn mất hai ba trăm năm thời gian.

Kết quả ngay cả đan dược ngũ phẩm cũng luyện thành phế đan cho ta?

Hạ Nhân nhìn lại nguyên liệu luyện đan của mình, tất cả đều là cực phẩm đã được Tụ Bảo Bồn cường hóa.

Chắc chắn không phải vấn đề ở nguyên liệu.

Phẩm chất: hai viên trung phẩm, mười viên hạ phẩm!

Khoảng thời gian tiếp theo, hắn tiếp tục rèn luyện kỹ thuật luyện đan của mình. Thế nhưng rèn luyện suốt mấy ngày, tiến bộ lại cực kỳ có hạn.

Chẳng qua chỉ là phẩm chất đan thành từ hai viên trung phẩm mười viên hạ phẩm biến thành sáu viên trung phẩm sáu viên hạ phẩm mà thôi.

Trong lòng Hạ Nhân mơ hồ có một đáp án: điển tịch.

Đạo pháp phải có, công pháp phải có, thần thông cũng phải có nữa.

Tương ứng, chỉ lĩnh ngộ đại đạo đan dược thôi vẫn chưa đủ, còn cần lĩnh ngộ thêm một số thứ khác. Ví dụ như một vài tâm đắc luyện đan, cùng với một số đan phương cụ thể.

Hạ Nhân dừng luyện đan, chuyển sang lấy ra một quyển điển tịch.

Công dụng: Một quyển điển tịch luyện đan, bên trong ghi chép tâm đắc luyện đan của một vị Đan Đế đỉnh cấp, tổng cộng có tám thiên, lần lượt là thiên Thần Tướng, thiên Thần Ngự, thiên Thần Linh, thiên Thần Quân, thiên Thần Tôn, thiên Thần Vương, thiên Thần Hoàng và thiên Thần Đế.

Thứ này đương nhiên đã được Hạ Nhân cường hóa.

Khi cường hóa, nó biến thành hai quyển. Hạ Nhân không cường hóa toàn bộ thành thiên giai cực phẩm.

Một quyển được hắn cường hóa thành thiên giai cực phẩm, quyển còn lại thì cường hóa thành thiên giai trung phẩm.

Điển tịch luyện đan thiên giai trung phẩm cũng có giá trị vô song ở Thánh Đan Thành, sau này vào thời khắc mấu chốt có thể đem đi giao dịch với người khác.

Lúc trước khi đến phòng đấu giá, ngay khi thất phẩm cực phẩm 【Đại Đạo Đăng Hoàng Đan】 xuất hiện, Hạ Nhân đã muốn dùng quyển 【Vân Phòng Xích Lô Bản】 thiên giai trung phẩm này để đổi lấy nó.

Nhưng cuối cùng, sau khi dự cảm được đây là một âm mưu, hắn đã không ra tay.

Bây giờ lĩnh ngộ quyển thiên giai cực phẩm cũng vừa hay.

Trong đó không chỉ có những nội dung mới, mà còn có rất nhiều đan phương của các loại thần đan thường dùng, tất cả cũng đều đã được cường hóa.

Lĩnh ngộ những thứ này sẽ đơn giản hơn nhiều.

Hạ Nhân bế quan trong căn nhà thuê này gần sáu nghìn năm, cuối cùng đã lĩnh ngộ tâm đắc luyện chế đan dược ngũ phẩm trong 【Vân Phòng Xích Lô Bản】 đến mức thuần thục ghi nhớ trong lòng.

Từ thiên Thần Tướng đến thiên Thần Tôn, hắn đều đã lĩnh ngộ hoàn toàn.

Tiếp theo, điều chỉnh tâm cảnh một chút rồi lại luyện đan.

Vẫn là 【Linh Xu Đan】 ngũ phẩm.

Lò đầu tiên thành công: mười hai viên thượng phẩm.

“Hít...” Nhìn thành quả của mình, Hạ Nhân lập tức hít ngược một hơi lạnh: Mẹ kiếp... mức tăng này thật sự quá lớn.

Sau thoáng chấn kinh, Hạ Nhân lại khôi phục tâm thái bình thường.

Dù sao thần niệm của hắn mạnh mẽ vô cùng, đan đạo lĩnh ngộ cũng đầy đủ, thiên phú lại không tệ. Quan trọng nhất là những tâm đắc và đạo pháp hắn lĩnh ngộ đều là cực phẩm đã được cường hóa.

Không có lý nào luyện thần đan ngũ phẩm mà vẫn không ra được thượng phẩm.

Lò thứ hai thành đan: mười hai viên thượng phẩm.

Lúc này Hạ Nhân đã bắt đầu hoài nghi thiên phú luyện đan của mình: Công cụ hay nguyên liệu của ta đều đã chồng chất phẩm chất đến mức tối đa, không luyện đan vượt cấp mà vẫn không luyện ra được cực phẩm sao?

Lần này Hạ Nhân không tiếp tục luyện đan, mà dừng lại, nhắm mắt trầm tư. Hắn cẩn thận hồi tưởng tình hình lúc luyện hai lò đan dược vừa rồi, từng chút một phân tích lại thật kỹ.

Sau mấy ngày như vậy, Hạ Nhân mới bắt đầu luyện chế lần thứ ba.

Lần này phẩm chất quả nhiên đã tăng lên.

Lò thứ ba thành đan: hai viên cực phẩm, mười viên thượng phẩm!

Lần thứ tư: sáu viên cực phẩm, sáu viên thượng phẩm!

Hạ Nhân vùi đầu khổ luyện, cuối cùng sau mấy trăm lần đã trực tiếp luyện ra một lò thần đan gồm mười hai viên toàn bộ là cực phẩm!

Lò luyện đan lục phẩm bị hắn ném thẳng xuống đất: Thành rồi… hoàn mỹ!

Thần đan ngũ phẩm cuối cùng cũng có thể luyện ra toàn bộ cực phẩm.

Nhưng Hạ Nhân không hề thỏa mãn với chuyện này!

Hắn lại sắp xếp số thần tài lục phẩm của mình, gom được không ít nguyên liệu luyện chế 【Tôn Vương Đan】.

Có điều những nguyên liệu này vẫn chưa được cường hóa.

Hạ Nhân ném nguyên liệu vào Tụ Bảo Bồn, cường hóa trước một phen, sau đó lấy 【Vân Phòng Xích Lô Bản】 ra, tiếp tục lĩnh ngộ thiên thứ sáu!

Trong thiên Thần Vương của thiên thứ sáu cũng có không ít đan phương.

Chớp mắt, lại mười bốn nghìn năm trôi qua.

Hạ Nhân đã lĩnh ngộ xong thiên thứ sáu, thiên Thần Vương, trong 【Vân Phòng Xích Lô Bản】.

Đồng thời, nguyên liệu cũng đã sớm được hắn cường hóa hoàn tất.

Luyện chế thần đan lục phẩm chính là luyện đan vượt cấp.

Hạ Nhân chuẩn bị xong nguyên liệu của Tôn Vương Đan, điều chỉnh trạng thái của mình một chút rồi bắt đầu tiếp tục luyện đan.

Theo lý thuyết, chỉ cần thần niệm của ngươi theo kịp, thủ pháp và tâm đắc luyện đan cũng theo kịp thì sẽ không có vấn đề gì.

Hạ Nhân cẩn thận nâng thần hỏa lên, chậm rãi luyện đan.

Không chỉ thành công, mà phẩm chất còn không thấp, một lò mười hai viên toàn bộ là trung phẩm.

“Luyện đan vượt cấp mà vẫn ra được trung phẩm, tốt quá rồi...” Hạ Nhân không nhịn được cười lớn, sau đó tiếp tục!

Lò thứ tư: hai viên thượng phẩm, mười viên trung phẩm!

Tiếp đó Hạ Nhân không tiếp tục luyện đan, mà lặp đi lặp lại việc phân tích, tổng kết và điều chỉnh.

Công việc này kéo dài suốt hơn mười ngày.

Sau hơn mười ngày, hắn lại luyện đan lần nữa, kết quả biến thành sáu viên thượng phẩm, sáu viên trung phẩm.

Về sau, cho dù cố gắng thế nào, phẩm chất luyện đan của Hạ Nhân cũng chỉ dừng lại ở sáu viên thượng phẩm và sáu viên trung phẩm.

“Đến đây thôi!” Hạ Nhân có chút thất vọng thở dài.

Luyện đan vượt cấp, rốt cuộc vẫn rất khó luyện ra cực phẩm.

Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối không thể.

Khi luyện đan, ngoài việc xem xét thủ pháp, thần niệm và phẩm chất nguyên liệu, còn có một số yếu tố bên ngoài!

Ví dụ như linh dịch dùng lúc dung hợp dược lực của đan dược, thứ này cũng vô cùng quan trọng.

Còn nữa, nếu Hạ Nhân thêm vào một tia Hồng Mông Tử Khí thì lại là một câu chuyện khác.

Lúc trước khi Cố Bạch Bình giúp Thiên Trúc luyện chế Thiên Vương Đan, Hạ Nhân đã bảo nàng thêm vào một tia Hồng Mông Tử Khí, khiến phẩm chất và tỷ lệ thành công của đan dược đều tăng lên đáng kể.

Hạ Nhân lại lấy lò luyện đan ra, tiếp tục luyện đan.

Khác với trước đó, lần này trong quá trình luyện đan, hắn đã thêm Hồng Mông Tử Khí vào bên trong.

Kết quả vô cùng lý tưởng: một viên cực phẩm, năm viên thượng phẩm, sáu viên trung phẩm!

Còn hơn sáu mươi năm nữa mới đến cuộc tỷ thí!

Hạ Nhân không thể cứ chờ đợi mãi như thế này.

Hơn nữa, nếu Không Gian Thần Đế đã đặt ánh mắt vào đây, chẳng lẽ lão ta không nghĩ đến việc ta sẽ tham gia đại tỷ thí Vấn Đỉnh sao?

Thôi, đại tỷ thí Vấn Đỉnh chưa chắc nhất định phải tham gia. Có điều vị Luyện Đan Thần Hoàng nào đó thì vẫn phải đi thăm hỏi một chuyến.

Hạ Nhân chuẩn bị một ít quà gặp mặt, sau đó lập tức rời khỏi nơi mình thuê ở, đi đến quảng trường Vấn Đỉnh. Hắn chào hỏi Trịnh Hồng Lộc trước, rồi trực tiếp đi đến nơi ở của Thiên Hồng Thần Hoàng.

Thiên Hồng Thần Hoàng là đệ tử của một vị Thần Đế, cư trú dưới chân một tòa thần sơn bên dưới cung Thần Đế.

Một khu vực rộng lớn ở đây đều được phân chia riêng, trở thành địa bàn của Thiên Hồng Thần Hoàng.

CHƯƠNG 2312

Đệ tử chân truyền của Đan Hoàng

“Hai vị đạo hữu... tại hạ là Trường Sinh đạo nhân, đến bái kiến bệ hạ Đan Hoàng!”

Đến trước cửa cung điện của Thiên Hồng Thần Hoàng, Hạ Nhân chắp tay với hai đệ tử canh cửa.

Mặc dù hai đệ tử này chỉ có tu vi Thần Quân cảnh, nhưng Hạ Nhân vẫn rất lễ phép gọi một tiếng đạo hữu.

“Dễ nói, dễ nói...” Không ngờ thái độ của đối phương cũng khá tốt.

Một người trong đó nói: “Bái kiến Đan Hoàng không phải cứ muốn là gặp được... Các hạ, chẳng lẽ có vật gì tốt muốn dâng lên bệ hạ Đan Hoàng?”

Hạ Nhân nói: “Đương nhiên là có!”

“Có là được, có là được!” Người kia nói: “Đi theo ta...”

Sau đó, hắn dẫn Hạ Nhân vào trong cung điện của Đan Hoàng.

Trong cung điện, đình đài lầu các san sát vô số, tầng tầng lớp lớp, thoạt nhìn vừa tinh xảo vừa uy nghiêm.

Hạ Nhân thầm nghĩ, bây giờ gặp một vị Thần Hoàng dễ dàng đến vậy sao?

Chỉ cần ta mang theo đồ là được vào ư?

Ta còn tưởng phải tốn không ít công sức chứ!

Đúng lúc Hạ Nhân đang đắc ý, tên đệ tử canh cửa kia lại dẫn hắn vào một đại điện.

Trong đại điện, sáu hàng bồ đoàn được xếp ngay ngắn, mỗi hàng có đến mấy chục chiếc.

Nói cách khác, trong cả đại điện có hơn hai trăm bồ đoàn.

Mà gần như trên mỗi bồ đoàn đều đã có người ngồi!

“Mời ngồi!” Tên đệ tử dẫn Hạ Nhân đến chiếc bồ đoàn thứ ba tính từ cuối lên, cười ha hả nói: “Người muốn gặp bệ hạ Đan Hoàng thật sự quá nhiều, phiền ngài xếp hàng chờ ở đây, rồi sẽ có lúc được gặp thôi!”

Hạ Nhân lập tức tặc lưỡi: Khá lắm!

Vừa rồi ta còn mừng thầm vì gặp Thần Hoàng dễ dàng, vậy mà ngay lập tức đã bị cho một đòn phủ đầu.

Hạ Nhân ngồi xếp bằng trên chiếc bồ đoàn thứ ba tính từ cuối lên.

Một người mất nửa nén hương chắc là đủ rồi nhỉ?

Tính hết ra cũng chỉ cần chờ vài ngày, nhiều nhất là mười ngày.

Hạ Nhân hít sâu một hơi, sau đó bình tâm nhắm mắt, bắt đầu chờ đợi.

Quả nhiên không khác mấy so với dự đoán của hắn, khoảng nửa nén hương sau, một người từ phía sau đại điện đi ra.

Sau đó, tất cả những người còn lại đều đứng dậy, tiến lên một vị trí bồ đoàn.

Hạ Nhân vừa ngồi xuống, bên kia đã có một tên đệ tử dẫn hai người mới đến, xếp ngay phía sau hắn.

Vẫn không ngừng có người đến, vị bệ hạ Thần Hoàng này thật sự bận rộn quá đấy.

“Đạo hữu...” Một nam tử vừa bước vào chắp tay với Hạ Nhân, hỏi: “Xin hỏi phải xếp hàng bao lâu?”

Hạ Nhân nói: “Mỗi người khoảng nửa nén hương, chúng ta có hơn hai trăm người, chắc cũng nhanh thôi nhỉ?”

“Hơn hai trăm người?” Một nữ tử mặc đạo bào màu đen phía trước Hạ Nhân quay đầu lại, cười lạnh nói: “Vị đạo hữu này, nếu chỉ có hơn hai trăm người thì tốt rồi. Hay là ngươi thử vươn thần niệm ra xem phía sau đại điện này là gì?”

Hạ Nhân nghi hoặc vươn thần niệm ra ngoài.

Sau đó, hắn nhìn thấy phía trước đại điện này còn có một đại điện khác!

Phía trước còn có đại điện, rồi lại có đại điện, rồi lại có đại điện nữa!

Khá lắm... Chỉ riêng những đại điện dùng để xếp hàng đã có hơn chín mươi tòa...

Chẳng phải xếp hàng đến tận mấy năm sao?

“Đệch... Nhiều vậy à?” Hạ Nhân trực tiếp buột miệng chửi thề.

“Ha ha ha...” Nữ tử phía trước cười lạnh hai tiếng.

Đợi tròn mười ngày, Hạ Nhân mới từ đại điện thứ nhất nhích được sang một đại điện phía trước!

Bởi vì phải không ngừng di chuyển cả người lẫn bồ đoàn, nên ở đây mà bế quan, lĩnh ngộ gì đó đều chỉ là chuyện viển vông.

Người xung quanh cũng dần trở nên thân quen, mọi người vừa cười nói vừa trò chuyện vô cùng vui vẻ.

Nữ tử phía trước Hạ Nhân tên là Tiên Tử Đào Hoa, dung mạo không tầm thường, tính tình cũng cởi mở.

“Tiên Tử Đào Hoa...” Hạ Nhân hỏi: “Hiện giờ cô đang ở tầng mười hai Thần Tôn cảnh, đến đây là để cầu Tôn Vương Đan sao?”

“Đúng vậy...” Đào Hoa thở dài nói: “Ta đã dùng rất nhiều Tôn Vương Đan liền một mạch, nhưng vẫn không thể tiến giai thành công!”

“Sau đó ta nghĩ, hay là thử dùng loại cực phẩm xem sao?”

“Cô cũng biết đấy, cho dù ở Thánh Đan Thành, Tôn Vương Đan cực phẩm cũng là thứ có thể gặp mà không thể cầu!”

Tôn Vương Đan nhiều hơn Đại Đạo Đăng Hoàng Đan rất nhiều, Tôn Vương Đan cực phẩm cũng vậy, nhưng không phải lúc nào cũng có.

Ở thương hội phải chờ mấy trăm năm, còn ở đây có lẽ chỉ cần chờ vài năm là đổi được, đương nhiên sẽ có rất nhiều người muốn đến đây.

“Những người Thần Tôn cảnh như chúng ta cầu Tôn Vương Đan cực phẩm thì vẫn xem như bình thường, cũng tương đối dễ có được!” Đào Hoa nói: “Nhưng những vị đại Thần Vương kia muốn cầu Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm thì đúng là khó khăn vô cùng!”

Hạ Nhân thuận miệng phụ họa: “Đúng vậy... Có những lúc phải mất mấy trăm nguyên mới có thể luyện ra một viên!”

“Cũng không đến mức đó!” Đào Hoa lắc đầu: “Ít nhất ở chỗ Thiên Hồng Thần Hoàng, cơ bản cứ cách vài nguyên là sẽ có một ít được luyện ra!”

“Thần Đế và bệ hạ Thần Hoàng, rất nhiều người đều có thể luyện chế được!”

“Có điều mà... ha ha ha...”

Đào Hoa nói đến đây thì chỉ cười, không nói tiếp.

Hạ Nhân khẽ nhíu mày: “Xin cô chỉ giáo!”

Đào Hoa nói: “Ngươi xem này... Cả Thần giới đâu phải chỉ có một Thánh Đan Thành, cũng đâu phải chỉ có Vấn Đỉnh Thần Quốc, đúng không?”

“Ba nghìn thần quốc, có bao nhiêu người muốn tiến giai lên Thần Hoàng cảnh?”

“Chẳng phải bọn họ đều cần thần đan cực phẩm sao?”

“Các vị Thần Đế đã ở trên cao, đương nhiên sẽ không đích thân ra tay luyện đan. Vì vậy, nhiệm vụ luyện chế Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm thất phẩm cơ bản đều rơi lên đầu các vị Đan Hoàng!”

“Phần lớn đan dược đều bị tầng lớp cao nhất của ba nghìn thần quốc lấy đi, số còn lại ít đến đáng thương!”

“Hơn nữa, các vị Thần Hoàng cũng phải bế quan, ai có thể ngày đêm không nghỉ để luyện đan chứ?”

“Đây chính là nguyên nhân căn bản khiến Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm khan hiếm!”

Hạ Nhân gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Kết quả, bên cạnh có người lên tiếng: “Cô chỉ nói đúng một nửa thôi!”

Đào Hoa chắp tay với nam tử kia: “Tiền bối, xin hãy giải thích giúp!”

Nam tử này là Thần Vương cảnh, hơn nữa đã đạt đến tầng mười hai Thần Vương cảnh. Không cần nói cũng biết, chắc chắn hắn cũng bị kẹt ở đó không thể tiến thêm, nên mới muốn đến đây cầu đan dược.

Vị Thần Vương kia nói: “Còn một điểm nữa, đó là nguyên liệu của thần đan thất phẩm Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cũng không dễ bồi dưỡng như vậy!”

“Cho dù các vị Thần Hoàng muốn luyện đan, cũng không có đủ nguyên liệu!”

“Về cơ bản, họ cũng chỉ luyện một ít sau mỗi khoảng thời gian, nguyên nhân chủ yếu vẫn là thiếu nguyên liệu!”

Hạ Nhân lại gật đầu: Có lý.

Chờ tròn ba năm rưỡi, cuối cùng Hạ Nhân cũng đến lượt đầu tiên.

“Mời vào... Mời vào trong!”

Một nữ tử dẫn Hạ Nhân đi, tiến vào một tòa thần điện ở tận phía sau.

Thần điện này có màu xanh, bên ngoài được bao phủ bởi từng tầng trận pháp.

“Đạo hữu... Gần đây bệ hạ Thần Hoàng không may đang bế quan, nhưng không sao, nhu cầu của ngài không bị ảnh hưởng đâu!”

“Nếu muốn cầu đan dược, hỏi Thiếu Môn Chủ cũng như nhau thôi!”

Rất nhanh, hắn được dẫn vào đại điện.

Giữa đại điện đặt một chiếc ghế vàng rất lớn.

Một thanh niên mặc đạo bào hoa quý màu đỏ sẫm đang uể oải nửa nằm trên ghế, lười biếng nhìn hắn: “Nói đi... Ngươi muốn gì, có thể cho chúng ta thứ gì?”

Nữ tử nói: “Đạo hữu, vị này chính là Thiếu Môn Chủ, đệ tử chân truyền của Thiên Hồng Thần Hoàng chúng ta. Ngài ấy sẽ thay Đan Hoàng đáp ứng nhu cầu của mọi người!”

Hạ Nhân gật đầu: “Tại hạ khẩn cầu một viên Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm!”

Đồng thời, hắn mở Thiên Nhãn Động Hư, nhìn qua tu vi của đệ tử chân truyền Đan Hoàng: tầng mười hai Thần Tôn cảnh.

+20, ta phải đi Marathon nhận đồ đây, chương này được tung sớm.